

عنوان مقاله:

کاربست نقش دیو در کاشی کاری ایرانی

محل انتشار:

دومین کنفرانس عمران، معماری و شهرسازی کشورهای جهان اسلام (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

صفرعلی شعبانی خطیب - کارشناس ارشد پژوهش هنر، عضو هیئت علمی دانشگاه فنی و حرفه ای- دانشکده فنی و حرفه ای

زهرا غریب - دانشجوی کارشناسی ارتباط تصویری، دانشکده فنی و حرفه ای دختران سمنان(نرجس)، سمنان

خلاصه مقاله:

تزئین یکی از عوامل مهم در معماری ایران است که نمای ساختمان را از حالت خشک و بی روح خارج می کند. یکی از صنایع و هنرهای کهن شناخته شده ایران که پیشینه تاریخی آن به قبل از اسلام برمی گردد، کاشی کاری است که در طول دوران اسلامی، مخصوصا از قرن پنجم هجری به بعد رشد زیادی در ایران کرد. یافته ها نشان می دهد بیشترین نقوش دیو سپید متعلق به دوران قاجار می باشد که به صورت کاشی هفت رنگ در سر در بناها یا داخل بناها تزئین شده اند. نبرد رستم و دیو سفید یکی از پرطرفدارترین موضوعات هنرهای تجسمی و بصری ایران است. نقش دیو در تمامی بناها با اندامی انسانی ترسیم شده است که او را به شخصیتی اساطیری تبدیل کرده است. هدف این مقاله بررسی نقش دیو سپید در کاشیکاری ایرانی است که از این بناها تنها 6 بنا دارای این نقش هستند. نتایج حاصله نشان از انعکاس نقش دیو سپید در کاشی کاری دوره قاجار است که نمایی اسطوره ای از نبرد دائمی حق بر باطل است و بازتابی است از منش پلیدگونه انسانی که دیو بسان انسانی با آدمی در می آمیزد. پژوهش حاضر به روش اسنادی و کتابخانه ای صورت گرفته است.

کلمات کلیدی:

کاشی، کاشی کاری، دیوسپید، قاجار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1021444>

